

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมเอื้อเฟื้อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดแตกต่างกันในสถานการณ์ที่มีผู้สังเกตและในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้สังเกตว่า จะมีความแตกต่างกันหรือไม่และแตกต่างกันอย่างไร

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่มีความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดสูง จะแสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดต่ำทั้งในสถานการณ์ที่มีผู้สังเกตและในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้สังเกต
2. นักเรียนที่มีความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดสูง จะแสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อในสถานการณ์ที่มีผู้สังเกตมากกว่าในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้สังเกต
3. นักเรียนที่มีความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดต่ำ จะแสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อในสถานการณ์ที่มีผู้สังเกตและในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้สังเกตไม่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนกิ่งเพชร อำเภอพญาไท กรุงเทพมหานคร ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 60 คน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคะแนนความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดสูง (4 คะแนน) จำนวน 30 คน และผู้ที่มีคะแนนความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดต่ำ (0 คะแนน) จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยจับฉลากแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดสูงแสดง
พฤติกรรมเอื้อในสถานการณ์ที่มีผู้สังเกต จำนวน 15 คน

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดสูงแสดง
พฤติกรรมเอื้อในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้สังเกต จำนวน 15 คน

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดต่ำแสดง
พฤติกรรมเอื้อในสถานการณ์ที่มีผู้สังเกต จำนวน 15 คน

กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดต่ำแสดง
พฤติกรรมเอื้อในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้สังเกต จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิด
2. เงินเหรียญสลึงจำนวน 60 ธู ๆ ละ 20 เหรียญ
3. กล่องรับบริจาค
4. เกมสี่ต่อภาพอย่างง่าย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นตอนเตรียมการก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 การศึกษานำร่องกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนวัดโบสถ์

อำเภอคูคต กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน แล้วนำข้อบกพร่องที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.2 ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย จากโรงเรียนกิงเพชร อำเภอพญาไท

กรุงเทพมหานคร

2. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนทั้งหมด

เป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมเอื้อเพื่อมา
จำแนกตามความสามารถในการสวมบทบาทด้านความคิดและสถานการณ์

2. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเอื้อ เพื่อ จำแนกตามความสามารถในการสวมบทบาทด้านความคิดและสถานการณ์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง

ผลการวิจัย

1. นักเรียนที่มีความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดสูงแสดงพฤติกรรมเอื้อเพื่อมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดต่ำทั้งในสถานการณ์ที่มีผู้สังเกตและในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้สังเกตอย่างมีนัยสำคัญ
2. นักเรียนที่มีความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดสูงแสดงพฤติกรรมเอื้อเพื่อในสถานการณ์ที่มีผู้สังเกตและในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้สังเกตไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดต่ำแสดงพฤติกรรมเอื้อเพื่อในสถานการณ์ที่มีผู้สังเกตและในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้สังเกตไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า ทักษะความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดนั้น มีความสำคัญและจำเป็นต่อการเกิดพฤติกรรมเอื้อเพื่อของเด็ก ฉะนั้นควรส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กไม่ว่าจะเป็น พ่อ แม่ ผู้ปกครองหรือครู ได้ให้การอบรมสั่งสอนเด็กในลักษณะการรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ฝึกให้เด็กรู้จักคิดในแง่ของผู้อื่นอยู่เสมอ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้เด็กได้พัฒนาความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิด เพราะเมื่อเด็กมีความสามารถในการสวมบทบาทแล้ว เด็กจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่ดีทางสังคม อันจะส่งผลให้เด็กอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข และเป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพของประเทศชาติต่อไปในอนาคต
2. ควรมีการวิจัยเรื่องความสามารถในการสวมบทบาทด้านการคิดของเด็กที่สัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆ เช่น พฤติกรรมทางจริยธรรม ความสามารถด้านการเรียน และบุคลิกภาพ เป็นต้น
3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมเอื้อเพื่อ พฤติกรรมการร่วมมือ ฯลฯ ที่สัมพันธ์กับความสามารถในการสวมบทบาทด้านอื่นๆ